JOHANNIS GAUBII
EPISTOLA PROBLEMATICA, PRIMA,

Ad Virum Clariſſimum

FREDERICUM RUYSCHIUM,

M. D. Anatomiae ac Botanices Profeſſorem.

DE

Pilis, Pinguedine, Septoque Scroti; Nec non de Papillis Piramidalibus; ut & de Corpore Reticulari, ſub Cuticula ſito, &c.

AMSTELÆDAMI,
Apud JANSSONIO WAESBERGIOS. 1724.

Nobiliſſime ac Præclariſſime

VIR.

COnſideranti, animoque ſubinde volutanti, quæ in publica nuper à Te, Clariſſime Vir, habita Anatomices demonſtratione vidi, quaeque ex Te ipſo hauſi, & tacitè obſervavi, ſummam non tantum praebuiſti mihi admirationis anſam, verum etiam, ut ea paulò exactius examinarem, ac in ſcientia hac tam nobili tamque excellenti nonnullos facerem progreſſus, calcar mihi addidiſti non exiguum. Ita omnium Spectatorum oculos & animos in Te convertiſti, ut, ſi non cuncti, plurimi ſaltem, & quidem Doctiſſimi (ubique enim & omni tempore multi dantur Thyrſigeri, pauci verò Bacchi) maximo cum applauſu & approbatione demonſtrationem hanc demirati fuerint. Et certè, quem non in admirationem rapuiſſet inſolita iſthæc Corporis contemplatio, elegantiſſimam viventis inſtar præ ſe ferentis faciei formam, quae floridiſſimo colore perfuſa, & quaſi ex albo rubroque mixta, verèque roſea, ſine fuco & fallacia cuilibet arridere videbatur?

Quod ſi quis accuratius mecum incorruptam illius perluſtret & perpendat conſervationem, haud inficias ire poterit, nihil quicquam ſimile in corpore unquam fuiſſe tentatum atque exhibitum. Quàm ſcitè & affabrè totius corporis Venæ conſpiciebantur integræ & illæſæ, membraque omnia flexibilia, quanquam ſolida & dura! præthereà Viſcera, quæ aliàs, quod fidem ſuperare videtur, corruptioni obnoxia & facile putreſcere ſolent, Viris Principibus conſpicienda præbuiſti, integra, incorrupta & conſpectu amoena. Ut cætera multa, rara equidem & præclara à Te exhibita, ſilentii velo tegam, notiora quippe, quam ego, meique ſimiles, ſatis dignè illa exprimere valeam: Ac ne pluribus ambagibus has meas exiguo ſtylo exaratas lineas exornem, Teque, Vir Clariſſime, ut par eſſet, ſummis laudibus extollere videar, quod doctioribus & eloquentioribus me Viris relinquo, majorem in partem peto, ut calamo meo faveas, ſi rudi tantum Minervâ dixerim id, quod res eſt. Mirari interim noli, Vir Clariſſime, quòd illotis, ut ajunt, manibus ad Te accedere, Tuaque, pro tenuitate ingenii mei, quaſi

ad examen revocare, ac nodorum quorundam difficultatem Tibi objicere ſuſtineam. Quandoquidem ſingularis Tua erga me humanitas & benevolentia, quâ ad Diſſectionis Tuæ Anatomicæ inſpectionem aditum mihi patefeciſti, animum mihi addit, largamque aperit januam, ut omni mihi modo perſuadeam, Te fiduciam hanc meam non ſiniſtrè interpretaturum, verum comi benignoque excepturum eſſe animo. Facilem proinde Te mihi præbeas, etiam atque etiam rogo.

1°. Oſtendiſti nobis, Vir Clariſſime, Glandulas miliares cutaneas, partim per Cutim diſperſas, partim verò ſub ea conſitas. Manet itaque difficultas, *Utrum Pili ex illis emergant nec ne?*

2°. Demonſtrationis quoque copiam dediſti omnibus ſpectatoribus, Scroti humani, peculiari & planè novo indurati artificio, tamque ritè præparati, ut varia diſtinctè magis in eo apparerent, quàm in ulla alia corporis parte, vel in ipſo Scroto ſubjecti cujuſdam recens defuncti. Si absque incommodo fieri poteſt, à Te, Vir Præſtantiſſime, doceri deſiderarem, *Utrum dictum hoc Scrotum publicè exhibitum*, *Eunuchi* (qui tamen hiſce regionibus rari) *fuerit*, *an verò hominis teſtibus non viduati*? quoniam, ſi benè memini, pinguedine in totum haud erat *privatum*; & quod tanto magis mirabar, ſepimento præter ſuturam, in duas partes diviſum mihi videbatur ſcrotum. Quotquot pervolvi Auctores, omnes quidem profitentur ſub cute Scroti quandam Δάρτον dictam latere Membranam, nulla planè Membranæ adipoſæ facta mentione. Cuncti enim uno animo convenire videntur, omni pinguedine, Teſtibus integris, Scrotum eſſe deſtitutum. Facile igitur excuſabis, Vir Clariſſime, quòd non ſine ratione admiratus fuerim, cum obſervati jam traditi nullam omninò mentionem factam fuiſſe deprehenderem, ſub cute nimirum Scroti latere Membranam Adipoſam, ſicuti in cæteris exterioribus corporis partibus, Pene ſolo excepto, verùm ſimpliciter ſolummodo adverti carnoſam ad Scrotum contrahendum ac corrugandum aptam Membranam Δάρτον. Inter eos, quos hac de materia evolvi Auctores, Vir Clariſſimus eſt Veſlingius, cujus hæc ſunt verba: *Sed enim propendentia cum Teſtibus vaſa ſeminalia ſtudioſa ſecuritatis natura Membranoſo veluti ſacculo abſcondere voluit, quem Scrotum appellant, in medio Lineâ, tanquam ſuturâ diviſum. Non ſimplex tamen hujus compoſitio, nam & cute conſtat, cui cuticula ſua jungitur, & Membrana Carnoſa, quæ tenuior hic quidem, ſed cuti firmiter annexa, quo*

colligere ſe juxta cum illa, corrugarique facilius poſſit, &c. pag. 91.

Sicut & Vir Clariſſimus Andreas Veſalius, qui ſequentia de Scroto tradit: *Teſtes itaque*, inquit, *pluribus tunicis ſeu involucris integuntur, aliis quidem utrique Teſti communibus, aliis autem privatim ſingulos Teſtes involventibus. Cutis enim & carnoſa membrana ambos Teſtes non ſecus quàm univerſum corpus amplexantur, & duo illis communia ſtatuunt involucra: Cutis quidem unum, quod reliquâ corporis cute tenuius eſt, & velut ſutura quadam rugis interſtinguitur: ac quibusdam Scrotum, quibusdam verò (qui ſe latinius loqui exiſtimant) Scortum, Græcis vero ὄσχεον dicitur. Alterum autem carnoſa efformat membrana, hic perinde ac Cutis, longè quàm in reliquo corpore tenuior, ſed venis frequentioribus intertexta:* pag. 639.

Item Vir Clariſſimus & Anatomicus Accuratiſſimus Spigelius, cujus hæc ſunt verba: *In infima ſede lineam habet ſecundum longitudinem excurrentem, qua in dextram ſiniſtramque partem dividitur & ſutura vocatur:* cap. XVI. lib. 8.

Cùm autem planam & dilucidam ſatis difficultatis hujus explicationem in dictorum Authorum ſcriptis invenire non potuerim, ad Recentiores me convertere, eosque pervolvere ſtatui; Inter quos diligens Anatomicus, Dominus P. Blaſius, primum tenet locum, qui hac de materia ſequentia reliquit; in Miſcellaneis Anatomicis hominis brutorumque, &c. ubi loquitur de Numero Scroti, cap. x. *Unum eſt*, dicit, *in medio Lineâ quâdam diſtinctum.*

Item D^us^. Phil. Verheyen Profeſſor Lovanienſis, quem præ cæteris legendum mihi commendaſti. Ejus hæc ſunt verba, de Scroto loquentis: *Dividitur in partem dextram & ſiniſtram lineâ intermediâ, quam ſuturam vocant, quæque, ob vaſa ibidem concurrentia, in ſectione Scroti vitari debet, &c.*

His adjunxi quoque elegantiſſimè pictas Tabulas Profeſſoris Lugd. Batav. G. Bidloo, qui Parte tertiâ de delineatione Scroti his utitur verbis: *Forinſecus Teſtes extra abdomen propendentes Scroto veſtiuntur, laxa æque ac plicabilis membrana, exterius atque interius ſutura per ejus longitudinem excurrente, diviſa, plurimisque vaſis intertexta, &c.* Sed in nullo ea ipſa quæ publicè nobis demonſtraſti, deprehendi, ita ut ad Auctorem ipſum, ex quo hæc emanaſſe audivi, me conferre neceſſarium duxerim, ut inde clariorem hujus rei explanationem haurirem, certoque cognoſcerem, num forſan iis in Auctoribus nonnulla ad claram diſtinctamque

perceptionem neceſſaria præterierim, vel clarè ſatis non intellexerim.

Proinde horum omnium à Te, Vir Clariſſime, dilucidiorem petere auſim explicationem, ut & modum præparandi Scrotum, quo illud in conſpectum veniat Septum, ut & pinguedo. Præterea, me dudum Corporis reticularis Malpigii, ut & Papillarum pyramidalium, verum Tactus organum, deſideraſſe demonſtrationem. libens fateor; de iis non raro quidem hinc & inde aliquid legi, ſed clarè & perſpicuè illas in ſubjecto conſpicere, nunquam antehac mihi data fuit poteſtas.

Fateri quoque cogor, me nunquam diſtinctius vidiſſe Spinalem medullam, conſtitutam ſcilicet eſſe ex meris innumeriſque fibris, tenuiſſimarum membranularum ope, ſibi invicem cohærentibus, quam in publica demonſtratione, eò tempore habita.

Hæc ſunt, Vir Clariſſime, quæ planioris explicationis ergo Tibi proponere non erubeſco, petitione me fruſtrari nolis vehementer rogo. Eſt interim, cur geſtiam, quòd Anatomicis Tuis demonſtrationibus hactenus intereſſe indeque fructum & emolumentum certè non exiguum, capere, mihi data fuerit facultas. Multò magis autem mihi gratularer, ſi in juventutis Artis Medicæ uſum ea delineare, (innumeris licet diſtrictus negotiis) non gravareris; Ut ea, quæ adhuc in obſcuro latent, Tuâ operâ & ſtudio, majori facilitate comprehendi & addiſci poſſint. Quod ſi facere non recuſaveris, multùm certè gloriæ & ornamenti Nomini Tuo appones, ac ſtudioſorum omnium animum voluntatemque Tibi devincies maximè.

Quod ad me, Vir Clariſſime, ſempiternâ memoriâ benevolentiæ Tuæ erga me beneficium colam, illudque altâ manebit mea mente repoſitum, ac nomen Tuum re ipſâ atque animo ſemper gratiſſimo proſequi, nunquam deſinam.

Valeas interim, Clariſſime Vir, & divino aſpirante Numine, rebus humanis, huic denique Literario, diu ſuperſis. Vale iterum, meque Tui ſtudioſiſſimum inter eos, qui toto Te pectore venerantur, habeto.

Nobilitati Tuæ

Amſtelædami ipſis Calend. Septemb. M.D.C.XCV.

Addictiſſimus & Obſervantiſſimus

JOH. GAUBIUS.

FRE-

FREDERICI RUYSCHII
RESPONSIO,
Ad Eruditum
Dnum. JOHANNEM GAUBIUM,
Philomedicum, de Epiſtola Problematica prima.

Ornatiſſime Vir!

MEntis tuæ candor & generoſitas, mihi ſatis ſuperque perſpecta, pro me ipſo verba faciunt, meque excuſant, quod in hoc primo literarum congreſſu, absque ambagibus, verborumque ornatu, ad literas tuas ipſis Calendis Septembribus, ad me datas, propter occupationes multifarias, ſerius quam volui, reſpondeam. In illis, Vir Ornatiſſime, nonnulla video propoſita, à me in nuperrima Anatomia, publicè in multorum conſpectu exhibita & demonſtrata, quorum dilucidiorem deſideras explicationem. Doleo interim, quod objecta nimis à te diſſita & remota, Oculorum acie vix ac ne vix quidem attingere potueris; in publica enim demonſtratione minutiæ tam accuratè à nonnullis ſpectatoribus conſpici nequeunt, nec datur tempus unicuique ſpeciatim ob oculos ponendi, quæ publicè tractari ſolent. Proinde diſſectionis eorundem ſubjectorum continuationem meis in ædibus inſtituere mihi animus fuit, (quoniam publicis in demonſtrationibus unicuique ſatisfieri omninò nequit,) & quidem in meorum diſcipulorum uſum & fructum, nec non eorum, qui neutiquam aliena & ſibi ignota Theonino dente rodere gaudent.

Interim temporis ſucceſſu, ſi quid rari in meas inciderit manus, ipſis quoque diſſectioni privatæ intereſſe, dabitur forſan occaſio.

Verùm, ut petitioni Tuæ, Vir Ornatiſſime, ſatisfaciam, ad propoſitas Tuas mihi quæſtiones me conferam.

In prima itaque propoſitione rerum novarum deſiderio captus, ex me audire anhelas, *utrum Pili è glandulis Scroti emergant nec ne?*

In prægreſſa publicà nuper demonſtratione, luce meridiana manife-

nifeſtius indigitavi Vaginulas Pilorum plurimas productiores eſſe, quam ipſæ glandulæ, ut ex adjecta Fig. Prima, Lit. A. notata liquet.

Vidimus quoque tunc temporis dictas Pilorum Vaginulas, nullis glandulis inſtructas, ut ex Fig. Prima Lit. B. videre eſt: quod mihi perſuadet, & firmiſſimo indicio eſt, radices Pilorum non ſemper è glandulis cutaneis emergere, vel inde exortum habere; eo magis, quod vidimus aliis in locis Pilos tam profundas agere radices, ut è pinguedine ipſâ originem habere videantur.

Quoad ſecundum propoſitum, Scrotum nuper exploratum hominis erat perfectæ ſanitatis, Teſticulis haud viduati, in cujus parte ſuperiori pinguedo, ut ex Fig. 1. Lit. C. & Fig. 2. Lit. E. patet, ſeſe videndum exhibebat, quod in obeſis non rarò obſervavi; in parte autem inferiore nequaquam: Pars tamen Scroti interior ita diſpoſita eſt, ut apta ſit pinguedinem recipiendi, & coërcendi; non minus enim ſub ejus cute latitat membrana adipoſa, quàm in aliis corporis partibus; quamvis hîc maxima ex parte pinguedine deſtituta ſit, cellulis adipoſis ſibi ita incumbentibus, ut membrana hæc nil minus, quàm celluloſa, videatur: Quod ſi autem flatu hæc membrana extenſa exſiccetur, & poſt exſiccationem in lamellas diſſecetur, cellulæ dictæ, Fig. 3. Lit. nimirum H. ſignatæ, in conſpectum producuntur. Idem videre eſt in eunuchis, quorum Scrota non rarò ab undiquaque parte pinguedine ſunt infarta. Dicta hæc membrana adipoſa inſuper carneas habet intertextas fibras, ut Figura 3. Literæ G. G. indicant, quarum beneficio Scrotum contrahitur, corrugaturque; quæ fibræ proinde anſam Anatomicis præbuêre, ut toti membranæ carnoſæ nomen impoſuerint.

Quod ad tertium: Oſtendimus quoque in ſupradicta demonſtratione Scrotum illud ſepti beneficio in duas dividi partes, de quo nil apud Veſalium, Bartholinum, Verheyen, de Graaf, &c. Viros de re Anatomica alias ſatis benè meritos; & quid mirum? Quandoquidem omnia circa Scrotum Hominis recenter denati, adeò ſunt lubrica atque mobilia, ut difficillimè vera ſepti conſtitutio appareat: Quapropter, ſiquis hoc demonſtrare ſatagit, inflandum eſt Scrotum, & poſt exſiccationem aperiendum, quo facto ſeſe videndum exhibet ſeptum Scroti, ut ex Fig. 1. Lit. D. notata liquet; eſtque hoc dictum ſeptum Vaſis ſanguiferis innumeris perfuſum. Vid. Fig. 2. Lit. F.

Quod quartam attinet propoſitionem de Reticulari corpore Malpigii

pigii, ſub cuticula ſito. Nomen illud ab Inventore Clar. Malpichio ſortitum eſt, qui primus jure merito habendus eſt detector, Vir, dum viveret, in Anatomicis exercitatiſſimus. Vix ac ne vix quidem in conſpectum venit dictum hoc Corpus Reticulare, niſi poſt macerationem in ſpiritu vini: Vixque demonſtrari poteſt vulgari Encheireſi, & communi diſſecandi modo, multò minus Papillæ pyramidales, particulæ, quas Anatomiæ Profeſſores ſicco quaſi pede in diſſectionibus tranſire ſolent, quamvis ſtudioſis Medicinæ ſcitu & viſu adeò neceſſariæ cenſendæ ſint, propter earum uſum, quem præſtant, ut neutiquam in adminiſtrationibus Anatomicis, præſertim privatis, ſint negligendæ. Veram hujus Corporis Reticularis & ſubcuticularis delineationem Microſcopio viſam, deſignat Fig. 4. ut & Papillas pyramidales Fig. 5. Fig. autem 6. indicat Corpus Reticulare, ſub cuticula ſitum, naturali magnitudine duplo circiter majus. & Fig. 7. Papillas pyramidales duplo pariter majores. Interim; ſi me, Vir Ornatiſſime, inviſere dignaberis, omni tempore in iiſdem nuper exhibitis ſubjectis, à biennio conſervatis, hæc & ſimilia de novo conſpiciendi, prolixa tibi dabitur occaſio. Hiſce curioſitati Tuæ, Vir Ornatiſſime, me ſatisfeciſſe puto. Vale interim, & me ſtudiis tuis optimè velle, certò Tibi perſuade,

Datæ Amſtelod.
die 4 Octob. 1695.

FR. RUYSCHIUS.

M. Dr. Anat. ac Botanices Profeſſor.

EXPLANATIO FIGURARUM

TABULÆ PRIMÆ.

Fig. I.

Scrotum humanum poſt inflationem exſiccationemque parte ſuperiore apertum; indigitat.

A. A. Vaginulæ & radices Pilorum, glandulis cutaneis productiores.
B. Vaginulæ & radices Pilorum, glandulis cutaneis privatæ.
C. Pinguedo in parte ſuperiore Scroti.
D. Septum, Scrotum in duas partes dirimens.

Fig. II.

Septum ſupradictum Vaſis ſanguineis innumeris ditatum & exſiccatum repræſentat.

E. Pinguedo in cellulis coërcita.
F. Vaſa ſanguifera per ſeptum diſperſa.

Fig. III.

Faciem interiorem Lamellæ dicti Scroti exſiccati denotat.

G. Fibras carneas demonſtrat.
H. Cellulas adipoſas flatu extenſas.

Fig. IV.

Corpus reticulare Malpichii, ſub cuticula locatum, Microſcopio detectum.

Fig. V.

Agmen proceſſuum papillarium cuti inhærentium, Microſcopio detectum.

Fig. VI.

Dictum Corpus reticulare naturali magnitudine duplò majus.

Fig. VII.

Agmen proceſſuum papillarium naturalem magnitudinem bis ſuperans.

Tab I

Fig. 3.

Fig. 2.

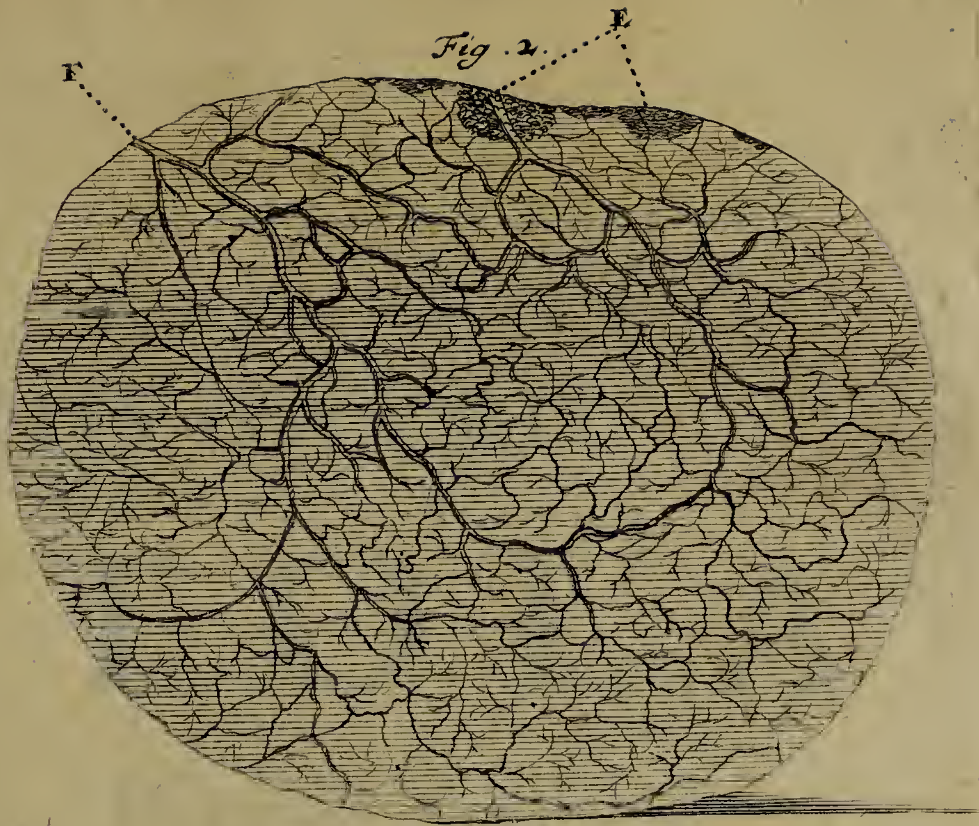
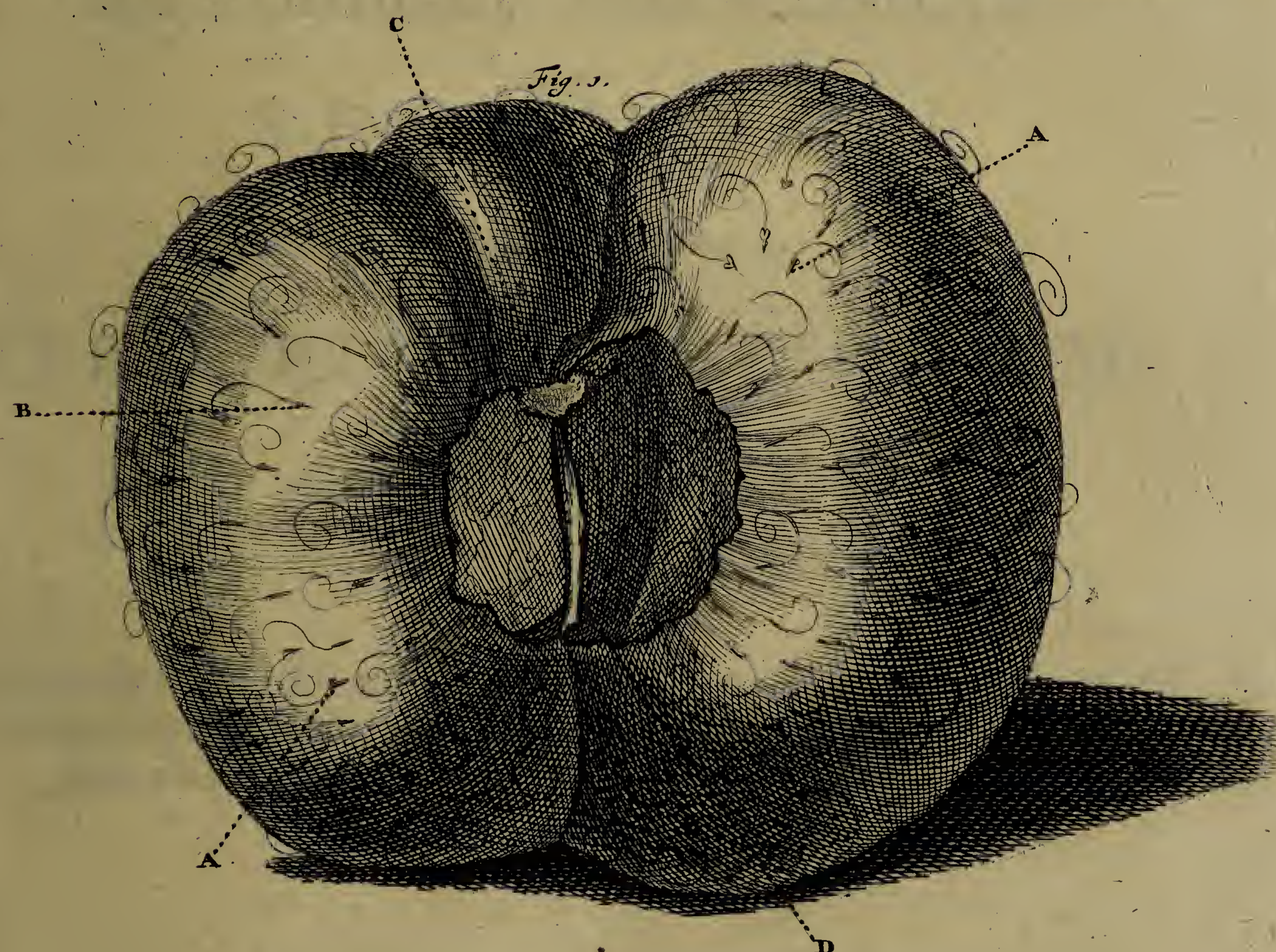
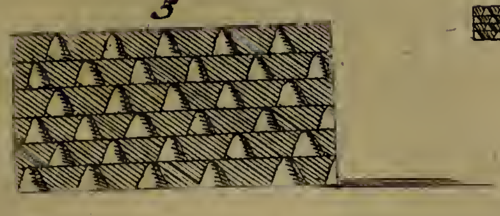

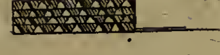
Fig. 1.

5

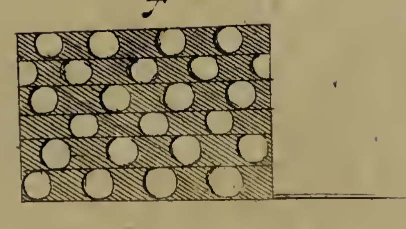
7

6

4

JOHANNIS GAUBII

EPISTOLA

Anatomica, Problematica

SECUNDA,

Ad virum Clariſſimum

FREDERICUM RUYSCHIUM,

M. D. Anatomiae ac Botanices Profeſſorem.

DE

Artificioſa Scroti Humani induratione, ejuſque Vaſorum ſanguiferorum curſu ac copia; ut & de Arteriis per coſtarum perioſtium, ſpatia Coſtarum intercartilaginea, Pericardium, &c. diſſeminatis.

NOBILISSIME, CLARISSIME,

Nec non

DOCTISSIME VIR.

TAnta Tua erga me eſt benevolentia & humanitas, ut, unde potius exordiar, Tibique grates quas debeo, referam, idoneis mihi verbis deſtitutus videar.

Jucundius certè nihil contingere mihi potuit, quàm, quod ſepoſitis innumeris & gravioribus, imò abſolutè neceſſariis Tuis negotiis, tam placidâ benignâque fronte priores meas inſpicere dignatus fueris literas. Eſt revera, cur gratiſſimo ſemper agnoſcam animo. Inexpectato quoque tam perſpicuam dilucidamque, Tibi aliquot ante dies exhibitarum Anatomices nonnullarum quæſtionum, mihi non ſolùm dediſti explicationem, verùm etiam figuras addere non recuſaſti, adeòque quidem accuratas, ut nullus, quiſquis ſit, niſi parùm proſpiciant oculi mei, in illis hærere, vel objectionem aliquam formare poſſit.

Quapropter etiam ſequentia hæc Tibi proponere non erubeſco, nullus dubitans, quin pro Tua in naturam verſa conſuetudine & benevolentia, benigno quoque vultu illa ſis excepturus.

In præcedenti epiſtola clarè nobis tradidiſti methodum, ut & viam præparandi Scrotum humanum, quo pacto ſcilicet conſpiciendæ ſeſe nobis exhibent Scroti Glandulæ, Septum, ut & ejuſdem Pilorum Vaginulæ; cui, ſi addere quoque dignareris Scroti præparationem, cujus ope vaſa ſanguiflua in conſpectum prodeunt, idque abſque Scroti læſione, aut dilaceratione, nos, Clariſſime Vir, perpetuò devinctos haberes. Ejuſmodi Scrotum humanum corpori adhuc annexum & in Mumiam converſum nuper in privato Collegio Diſcipulis Tuis oſtendiſti, non ſine omnium admiratione. Scrotum illud non inflatum, attamen induratum mihi videbatur; in eo præterea rugas naturales, ut & Lineam longitudinalem,

lem, quibus præditum alias eſt Scrotum hominis, rectâ nimirum valetudine fruentis, non ſolummodo obliteraſti, ut vaſorum curſus diſtinctius luſtraretur, verùm etiam nullas contraxit rugas præternaturales. Quod ad colorem naturalem, non multùm ille mutatus, ſed ex albo rubroque adhuc mixtus erat, Scroti inſtar hominis cujusdam perfectioris ſanitatis, & quod admiratione præ cæteris certè dignum eſt, remotis ſimul cum lineâ, ut dixi, longitudinali, artificio rugis naturalibus, omnia vaſa ſanguifera, ne minimis quidem exceptis, facillimè conſpici poterant, ſitum naturalem occupantia. Copiam porrò nobis dediſti videndi Trunculorum majorum, id eſt, ramuſculorum vaſorum ſanguiducorum exortum, & quo ritu illi in Scroti ſuperficie diſſeminantur, quod nequaquam, meo quidem judicio fieri poteſt in Scroto, vulgari methodo diſſecto, ac in planum extenſo; ea propter non miror, quòd nullus hactenus Anatomicorum horum vaſorum diſtributionem perfectè deſcripſerit, multò minus in tabulis delineaverit.

Ingenuè quoque fateor, Clariſſime Vir, demonſtrationem de Coſtarum Perioſtio, ut & de Membrana Pleura videndi, me diu deſiderio flagraſſe. Anceps enim hæſi, *Utrum Membranæ Pleuræ pars exterior; ſeu Lamella coſtas reſpiciens, Perioſtii eſſet loco*, an verò *Coſtæ peculiari gauderent membrana immediatè coſtas internè amiciente.*

Quum Clariſſimum Spigelium evolverem, mihi innuere videbatur, Pleuram Membranam coſtis inſervire pro dicto Perioſtio: Cap. enim tertio Corp: hum: fabr: Lib. IX. hiſce utitur verbis; *Non ineptè coſtalem Tunicam dixeris*, (loquitur de Membrana πλεῦρα) *ſi Græcam exprimere velis appellationem. Eſt enim Membrana cùm univerſam Thoracis cavitatem, tùm imprimis coſtas obcingens*, ſi mihi Clariſſimum Veſalium, ut & Anatomicum Eximium Bartholinum legere non commendaſſes, in errorem facilè incidiſſem; Horum enim prior Cap. 2. Fol. 711. hæc tradit; *Cæterum præter hanc Membranam Coſtas Thoracemve ſuccingentem, ſingulis coſtis alia particularis obtigit, quam alteram ſuccingentem Coſtas Membranam Græcos vocaſſe reor, &c.*

Poſterior idem aſſerit, Cap. IV. Lib. 2. *Interim & Coſtæ ſuum habent Perioſtium: Tertia Pleuræ Tunica nonnullis, aliis Circumoſſalis.*

Quibus verbis dicti Auctores mihi contrarium illius quod ex Spigelii Anatomia conceperam, innuere videbantur. Ex ultima Tua demonſtratione αὐτόπταις nobis patuit: *Coſtas præter Membranam*

Pleu-

Pleuram peculiari gaudere Perioſtio: Neque hoc ſolùm, verùm etiam oſtendiſti, *quo pacto Vaſa ſanguinea per illud Perioſtium ſint diſperſa, & per Pleuram porrò curſum continuent*; quod in nullis Anatomicorum Tabulis hactenus videre licuit.

Magna quoque admiratione conſpeximus, *Vaſorum Intercoſtalium trunculos non per Membranam Pleuram, neque ejus duplicaturam, verùm ſub iis decurrere, eosque immediatè à Perioſtio inveſtiri non minus, ac Coſtas,* quod nunquam ab aliis notatum vidi: quotquot pervolvi Auctores, uno omnes ore aſſerunt, *Vaſa ſanguinea hæc inter dictam duplicaturam diſpergi:* Nobis autem, *plurimos ramuſculos, è trunculis Intercoſtalibus oriundos,* oſtendiſti, *præſertim per Lamellam Coſtas reſpicientem, ut & paucos per Lamellam interiorem Pulmonem ſpectantem, nequaquam trunculi autem inter duas haſce Lamellas locantur.*

In cadaveribus Tuis, elapſo ab hinc biennio, conſervatis, obſervavi porrò ſupradictos Intercoſtales trunculos *per inferiorem interioremque Coſtarum* ſulcos decurrentes, longè plures, imò innumeros Muſculis intercoſtalibus ſoboles largiri, quàm mihi imaginari potuerim, aut ullus Auctorum manifeſtaverit; horumque reptatum mirabilem haud ſine admiratione contemplari potui.

In eodem præterea ſubjecto diſtinctè ſatis Vaſa ſanguifera ſpatio coſtarum intercartilaginea perreptantia, & præſertim à Vaſis Mammariis internis ortum ducentia, conſpicienda erant: ut ſilentio præteream, quo ritu illa per Oſſis ſterni perioſtium & Pericardium quoque diſſeminentur.

Miror ſanè nullum hactenus Auctorem hæc delineaſſe Vaſa; ſed quid dico, delineaſſe? Plures, ubi de eorum ortu agunt, valdè diſcrepant; & quod plus eſt, Pericardium quoque deſcribentes, de Vaſis ne quidem cogitant.

Inter Antiquos Veſalius: de Hum. Corp. Fabr. Cap. VIII. Fol. 728. *Hoc* (de Pericardio loquitur) *nullas ferè Arterias in ſe diſperſas obtinet, neque etiam Venas, niſi perquam tenuiſſimas, ab illis ferè exortas, quæ interſepientibus Membranis tanquam in Omentum digeruntur, &c.*

Andreas Spigelius de hum. Corp. Fab. Cap. v. Fol. 348. Pericardium deſcribens, nullam planè Vaſorum mentionem facit, quæ etiam in Tabulis Profeſſoris Bidloi non video.

Andreas Laurentius de Pericardii Vaſis hæc refert Cap. IX. fol. 347. *Venas habet communes à Phrenicis & Peculiarem à ramo*

Subcla-

Subclavio, *quam Capſularem vocant:* omninò de Arteriis tacet.

Clariſſimus de Marchette, Pag. 113. inquit, *Arterias Pericardium habere ab Arteriis Mediaſtinis*, *& propter exiguitatem vix obſervabiles.*

Doctiſſimus Blaſius in ſua Anat. Cap. 2. Fol. 124. ſequentia de Pericardii Vaſis tradit: *Vaſa habet*, inquit, *omnis generis*, *Mediaſtina dicta*, *Venas â Cava*, *Arterias ab Aorta.*

Inſuper Veslingius in Syntag. ſuo Anat. Pag. 145. *Pericardium vix conſpicuas obtinere Arterias*, refert; Cui aſſentiri videtur Bartholinus Pag. mihi 350. ubi dicit, *Pericardium Venas habere parvas*, *infra à Phrenicis & ſupra ab Axillari*, *Arterias autem nullas facile apparentes*; Verùm quàm alienum hoc ſit à veritate, in antedictis Tuis cadaveribus ſæpenumero vidi. In quibus Pericardia facilè apparentibus & innumeris, miroque inſuper reptatu decurrentibus ſcatent Arteriis.

Exhibuiſti nobis præterea in Cadaveribus Tuis, Glandulam Thymum, in qua clarè oſtendiſti, quòd ſcilicet Vaſis ſanguiferis non ſolùm gaudeat parte exteriore, ſed & interiore, tantâque inſuper copiâ, ut ubique ſummâ rubedine perfuſa eſſet hæc Glandula.

Ita ut nemo certè contendere audeat, quin in Cadaveribus arte Tuâ præparatis non diſtinctiùs quàm olim, tam Vaſa ſanguifera, quàm alia innumera conſpici poſſint.

Proinde, Clariſſime Vir, niſi iterata mea petitione nimis moleſtus Tibi eſſem, omnibus hoc ſtudium colentibus non inutile fore reor, ut aliquantum temporis ab aliis Tuis occupationibus animum abſtraheres, & veram perſpicuamque dictorum Vaſculorum diſtributionem per figuras, publici juris faceres; Ea certè ratione omnibus facem accendes. Vale Clariſſime Vir, & mihi meiſque conatibus favere perge.

Nobilitati Tuæ

Dabam Amſtelædami
IV. Nonis Septemb.
M.D.C.XCV.

Addictiſſimus & Obſervantiſſimus

JOH. GAUBIUS.

FRE-

FREDERICI RUYSCHII

RESPONSIO

Ad Eruditum

D^num^. JOHANNEM GAUBIUM,

Philomedicum, de Epiſtola Anatomica, Problematica II.

RESponſionem meam, Vir Ornatiſſime, tibi haud ingratam fuiſſe ex ultimis litteris IV. Non. Sept. ad me datis, percepi, in quibus alia denuò & longè à præcedentibus diverſa video propoſita; & primò affectare mihi videris, ut Tibi communicare velim alteram Scroti præparationem, quâ Scrotum lapidis inſtar induratur. Id, Or. Vir, perficitur artificiò quôdam tam ſingulari, ut in eo ultra triginta & quatuor annos deſudaverim. Nil enim adeò difficilè puto, quam partes corporis humani, & præſertim Scrotum, deletis naturalibus rugis, ut & Lineâ ſecundum Scroti longitudinem protractâ, ita præparare, & ſervatô colore, & amplitudine naturali, ſine rugis præternaturalibus, lapidis inſtar, eô modô indurare, ut Vaſorum reptatus longè diſtinctiùs appareat, quàm in corpore vivo, aut jam demùm defuncto; Proinde facilè, ut ſpero, connivebit Dominus, quòd voto tuo reſpondere, Scrotique præparationem ſupra citatam publicè notam facere nondum induci poſſim, neque, ut mihi perſuadeo, id à me exiges, cùm mecum perpendas, quàm multi dentur, qui inſtar Corniculæ Æſopicæ alienis ſuperbire gaudeant plumis: Accuratam autem delineationem arteriarum anterioris partis Scroti Tibi denegare nequeo, quam Tabulæ ſecundæ Figura ſecunda repræſentat.

Hiſce tranſactis, progredior ad ſecundam Tuam petitionem, nimirum ad delineationem Vaſorum per coſtarum Perioſtium, ut & Pleuram diſſeminatorum; equidem benè mones, à nemine hactenus id fuiſſe factum; quatenus in cadaveribus noſtris, ultra biennium conſervatis, necdum induratis, illa ſeſe videnda exhibent: diffi-

 cilli-

cillimum foret omnia vaſa ſanguifera per integram Membranam Pleuram, ut & perioſtia, per totum thoracem per icones illuſtrare, quam ob cauſam particulam aliquam ſufficere poſſe, reor, in qua abunde ſatis omnia vaſa, mirè repentia, videre eſt.

Integram Membranam Pleuram, ut & eam, quæ omnes coſtas immediatè obvelat, in duas lamellas ſeparare, vix ac ne vix quidem poſſible eſt; ita ſcilicet, ut in conſpectum producantur omnia Vaſa ſanguiflua, ſine quo curſus per interiorem lamellam, coſtas reſpicientem; non ſatis diſtinctè apparent: Quod ſi autem cadavera hæc noſtra, ultra biennium conſervata, indurata, & in Mumiam converſa eſſent, accuratius id fieri poſſet. Proinde, Orn: Vir, ſi harum membranarum particula aliqua arteriis inſtructa ſufficere poteſt, ſicuti in privato Collegio Anatomico hiſce diebus oſtendi, Tabulæ ſecundæ figura prima eam exhibet.

Venas non addo, quod, quum Arteriarum ſint comites, eundem obſervant in hiſce partibus curſum, & ſic minus in figura obſcuratur reptatus arteriarum.

Quoad trunculos Vaſorum intercoſtalium, neutiquam illos membranæ Pleuræ, ejuſve duplicaturæ, ſed coſtarum perioſtio inhærere, non ſolùm nuper indigitavi, verùm etiam dictos jam trunculos à muſculorum intercoſtalium tendinibus muniri ac inveſtiri, demonſtravi.

Quo ſitu trunculi à vaſis mammariis internis oriundi per ſpatia coſtarum intercartilaginea decurrant, & qualis eorum ſit diſtributio non ſolùm per muſculos, ſpatia Coſtarum intercartilaginea occupantes, verùm etiam per membranam, Oſſis ſterni utramque ſuperficiem, præſertim interiorem inveſtientem, diſtinctiſſimè privatim exhibui in ſubjecto quodam, in Mumiam converſo. In eo conſpiciebantur Arteriæ Mammariæ internæ inordinata ramificatione trunculos largiri marginibus cartilaginum Coſtarum, Variis enim in locis dictas arterias Mammarias non ſolùm trunculis ſuis irrigare demonſtrabam inferiorem Limbum cartilaginum Coſtarum, verùm etiam ſuperiorem, ſecus ac in ſpatiis interoſſeis, ubi rariſſimè, ſi unquam, binis trunculis ſingularem Coſtam infra ſupraque ditari, obſervavi: In aliis autem objectis demonſtravi quoque dictos trunculos intercartilagineos per ſolum marginem ſuperiorem, in aliis locis, per inferiorem diſſeminari.

Hinc patet poſt vulnera in parte Thoracis anteriore inflicta, illiuſque cavum penetrantia, ſanguinem copioſum, non minus poſſe promanare ex tali vulnere, quatenus pertingit ad Limbum ſuperio-

rem,

rem, quàm inferiorem, ſecus ac in ſpatiis interoſſeis; quandoquidem vaſorum Trunculi, ſicuti dixi, per utrumque Limbum cartilagineum inordinato curſu ſæpè diſtribuuntur. Authores in conficienda Paracenteſi cultellum altera parte obtuſum cautè commendant, quò minus in illa operatione vaſa intercoſtalia Limbum inferiorem obſidentia, lædantur, & quia in Anatomicorum ſcriptis nullæ viſuntur figuræ, verum reptatum vaſorum ſanguineorum per ſpatia coſtarum intercartilaginea illuſtrantes, nec ſatis exactè quoque Auctores, quem habeant ſitum, indigitarint, plures ſibi imaginantur, vaſa, ſpatia Coſtarum intercartilaginea proſpicientia, pari paſſu ac modo per ſolum marginem inferiorem decurrere, quod tamen à veritate alienum eſſe, Tab. ſecundæ, Fig. tertia deſignat.

Tertiam quod attinet propoſitionem, Rectè in ea mcnes, Ornatiſſime Vir, arterias per pericardium diſtributas non tantummodò à nemine hactenus delineatas, verùm etiam à variis neglectas, aut rudiori tantùm Minerva deſcriptas, neutiquam verò depictas fuiſſe; id quod nequaquam mirari ſubit, quandoquidem ſub vulgari cultro Anatomico raro aut nunquam apparent. In cadaveribus noſtris ultra biennium conſervatis tàm diſtinctè èas in Collegio privato indigitavi hiſce diebus, ut nihil manifeſtius in toto corpore demonſtrari poſſit.

Petitioni itaque Tuæ, & in commodum denique Studioſæ juventutis ipſemet eas delineavi. Vide Tab. 2. Fig. 4. in qua arteriæ pericardiacæ adeò numeroſæ per Pericardium diſſeminantur, ut perpaucæ, ſi ullæ, partes membranoſæ reperiantur, copioſioribus arteriis inſtructæ, & quod monendum; dictæ arteriæ per pericardium diſtributæ, multò ſunt numeroſiores, atque in ſubtiliores ramuſculos diviſæ, quam dictâ figurâ exprimere potui; Arteriæ hæ a quinis locis ortum ſæpiſſimè ducunt, quemadmodum ſubſequentibus literis repræſentatur in Fig. IV. ubi A. A. arterias Pericardio-Diaphragmaticas deſignat, à me ſic appellatas, quandoquidem illæ non ſolùm Pericardio, verùm etiam Diaphragmati communes ſunt: Hæ arteriæ in utroque latere Pericardio annexæ, varios ramulos illi largiuntur, & ſic ulterius diſtribuuntur per Diaphragma. Quo ad exortum, in eo mihi ipſi haud poſſum ſatisfacere, cogor itaque hoc differre, donec clarius illud mihi conſtiterit.

B. B. Ramos arterioſos, à Diaphragmaticis arteriis oriundos, ſurſumque delatos, ac per pericardium excurrentes, denotant.

C. Surculum proponit deſcendentem, & prodientem à ſublimiore parte arteriæ mammariæ internæ, qui variis in locis unitur ſur-

culis Pericardio-diaphragmaticis, ut & iis, qui ortum ducunt ex arteria diaphragmatica, oriturque illa à ſuperiore parte arteriæ mammariæ internæ.

D. Conſpiciendos exhibet abſciſſos trunculos à Mediaſtina arteria productos, quorum ramuſculi cum prædictis, variis in locis quoque copulantur.

Notandum interim, quod in omni quidem ſubjecto Pericardium tot Arteriis ſit ditatum, verùm in alio plures emergunt ab hoc, in alio plures ab illo arteriæ trunculo.

Notatum inſuper hîc volo, me venas non addidiſſe, quò arteriarum curſus diſtinctius poſſit conſpici, aliâs enim inter utriuſque tam venarum, quàm Arteriarum plexum facilè confuſa delineatio oriretur.

In quarta denique propoſitione, Ornatiſſime Vir, à me exigis delineationem vaſorum per Glandulam Thymum diſſeminatorum; temporis autem penuria hac vice Tuæ petitioni hac in re ſatisfacere, mihi non permittit, ideóque excuſatum habeas peto

Tuum

FR. RUYSCHIUM.

Amſtelodami IV. Nonis
Novemb.
M DC XCV.

EX-

Tab: 2

Fig: 1.

Fig: 2.

Fig: 3.

Fig: 4.

EXPLANATIO FIGURARUM
TABULÆ SECUNDÆ.

Fig. I.

Repræſentat portionem membranæ pleuræ, arteriis innumeris inſtructam, & aciculis in planum extenſam.

A.A.A.A. Ramuli arterioſi ex arteriis intercoſtalibus oriundi, quorum extremitates miro reptatu per lamellam Pleuræ, coſtas reſpicientem, ut & per perioſtium coſtarum, exſpatiantur.

Fig. II.

Exhibet diſtributionem arteriarum per Scroti humani partem anteriorem & ut earum curſus diſtinctius conſpectui noſtro ſeſe offerat, ablata ſunt omnia illa, quæ viſum obnubilare poſſunt, & ſic aciculis extenſa hæc pars offertur.

A.A. Arteriæ per Scroti partem anteriorem diſperſæ, variiſque in locis ſibi invicem copulatæ; Harum origo eſt ex arteriis Hypogaſtricis, Pudendis, & aliis adſitis.

Fig. III.

Conſpiciendas exhibet portiones arteriarum mammariarum internarum, cum ſuis ramificationibus, idque è corpore pueri.

A.A. Portiones arteriarum mammariarum internarum.

B.B. Membranæ Pleuræ, ut & Perioſtii arteriolæ, poſteriorem oſſis ſterni partem obſidentes.

C.C. Dictarum arteriarum rami per ſpatia Coſtarum intercartilaginea diſperſi.

D.D. Arteriarum intercoſtalium portiones abſciſſæ.

* Earum inoſculationes cum iis quæ per ſpatia coſtarum intercartilaginea reptant.

E.E. Rami arterioſi, ſanguinem non ſolùm per Limbum inferiorem, verùm etiam per ſuperiorem derivantes.

Fig. IV.

Complectitur partem Pericardii anteriorem, in planum aciculorum ope, expanſam.

A.A. Arteriæ Pericardio-diaphragmaticæ.

B.B. Rami arterioſi ex arteriis diaphragmaticis orti.

C. Surculus arterioſus à parte ſuperiore arteriæ mammariæ internæ prodiens.

D.D. Rami arterioſi à Mediaſtina arteria producti, præter hoſce ramos, ditatur quoque arteriis pericardium, partem poſteriorem perreptantibus, ex intercoſtalibus oriundis, quos hic repræſentare haud potuimus, parte ſcilicet anteriore pericardii hic tantum oblatâ.

E.E. Rami arterioſi pericardio-diaphragmatici per diaphragma diſſeminati.

JOHANNIS GAUBII

EPISTOLA

Anatomica, Problematica

TERTIA,

Ad virum Clariſſimum

FREDERICUM RUYSCHIUM.

M. Doct. Anatomiæ, ac Botanices Profeſſorem;

De Arteriis per Cordis ſubſtantiam, ejuſque Auriculas diſperſis, ut & de egreſſu Arteriæ Aortæ è Cordis Thalamo ſiniſtro.

Clariſſime, nec non Doctiſſime

VIR.

SI unquam verum Senecæ illud effatum; *multum quidem egerunt, qui ante nos fuerunt, ſed multum adhuc reſtat operis, reſtabitque multum.* Nuſquam certè manifeſtum id magis quàm in ſtudio Anatomico.

Quàm latè ſeſe extendat, nulli rectè notum eſſe poteſt, quàm qui ipſe in illo verſatur, operâque ſedulâ manus applicat operi; cum primis autem Tibi, Clariſſime vir, in Anatomicis adeò deſudanti, qui diurnâ nocturnaque manu verſare ſoles Anatomen, nec minutiſſimam corporis humani particulam intactam relinquis, quo minus accuratè adeo ante oculos omnia ponas, ut plures Anatomici parcè admodum & molli levique brachio de variis corporis humani partibus egiſſe videantur: Nunquam enim à Te diſcedo, quin aliquid novi ex demonſtratione Tuâ viderim, doctiorque abierim, de quo cæterorum Anatomicorum perplures, vel adhuc inter ſeſe dimicant, vel omninò tacent.

Firmiter mihi hactenus perſuaſus fui, Cordis Auriculas pabulum haurire & nutriri à majorum vaſorum ſanguine, in illas copioſiſſimè irruente: Quotquot etiam hac de materia evolvi Authores, eidem ſubſcribere videntur ſententiæ: Quandoquidem eorum nullus de

de peculiaribus Arteriis per Auriculas diſperſis, ſcripſerit: Cùm autem in privata nuper à Te habita demonſtratione non exiguum modò aliquod vaſculum, ſed vaſa ſanguiflua permulta, & frequenti ramulorum ſerie, per eas diffuſa, arboriſque ſurculos egregiè repræſentantia, nobis demonſtrares, haud parùm demiratus fui: ea propter hiſce viſis, denuò ad Authorum ſcripta me conferre conſultum duxi, eâ ſcilicet fretus ratione, num in iis forſan adhuc aliquid detegere poſſem, quo dubitationis meæ nodus diſſolveretur; nam in Authoribus evolvendis, vel attentè ſatis ad ea non advertiſſe, vel ab illorum ſenſu & ſententia in totum me aberraſſe, opinabar; verùm poſt aſſiduam tandem longamque ſatis inveſtigationem, & oleum & operam me perdidiſſe, deprehendi, cùm nullus, quos legi Authorum, quod ſciam, hac de re verbulum attigerit.

Eſt & alia adhuc difficultas, Clar: Vir, quæ hactenus in ſuſpenſo tenebat animum, nec à cujus partibus ſtare deberet, ſatis ſciebat, quam mihi demonſtratione Tuæ in Cadaveribus ultrà biennium nitidiſſimè conſervatis, egregiè diſcuſſiſti. Oſtendebas enim Arteriæ Magnæ Truncum è ſiniſtro Cordis thalamo proſilientem, & antequam Arteriæ Magnæ Deſcendentis nomen adſciſcat, varios emittentem ramos, nequaquam autem ita conſtitutum, uti plurimorum authorum figuræ docent; verùm clarè demonſtrabas, quo pacto ille aſcendens Truncus, poſt trium, quatuorve digitorum tranſverſorum aſcenſum, ſemicirculum quaſi efficiens, deſcendat, nomenque aſcendentis deponens, ſeſe ad inferiora corporis humani membra effundat; Rectè ideò, quòd ſi bifurcatio aliqua inter Truncum Aortæ aſcendentem & deſcendentem inveniatur, contrà naturæ leges eſſe, monebas. Proinde hac in re Antiquos & plurimos quoque Recentiores, figuris ſuis craſse hallucinatos eſſe maniſeſte ſatis patet. Clariſſimorum Virorum, Veſalii, Caſſerii, Bartholini & Laurentii figuræ hac in materia mihi nullo modo ſatisfacere poſſunt: ſiquidem omnino à recta delineationis via diſceſſiſſe, mihi videntur: Nec magis mihi quoque arridet illa delineatio, quam in Tabula vigeſima tertia Profeſſoris Bidloi deprehendo, in qua Aortæ Trunci cum ramis ſubclaviis crucem quaſi referunt: Tale quid neque in præparatis Tuis, neque ullis in cadaveribus, me præſente, à te diſſectis, me umquam vidiſſe fateor; in nonnullis autem beſtiis tale quid reperiri poſſe, haud inficias eo.

Lubens inſuper fateor, in nullis Authorum figuris tam veram per-

perfectamque, Arteriarum per Cordis ſubſtantiam diſtributarum delineationem me antehac unquam vidiſſe, quàm in Cadaveribus Tuis, tribus circiter abhinc ſeptimanis, ut & in Cordibus humanis à plurimis jam annis Balſamo induratis, quæ, quod certè admiratione dignum, præter colorem naturalem, pulchrè indurata, nullas ferè exhibebant rugas, Pulmoniſque haud deſtituta, naturalem tamen conſervarant ſitum, ſecus ac in variorum Authorum Tabulis, quorum figuræ Corda, ſecundum longitudinem corporis poſita, exhibent; Tua verò planè obliquam ſedem, mucrone nimirum in lævam vergente, retinuerunt, undè rectè addebas, cordis pulſationem non in pectoris medio, ſed circa ſiniſtram thoracis partem ſentiri.

Non inconcinnum proindè, Cl. Vir. imò utiliſſimum & omninò neceſſarium fore exiſtimo, ſi datâ occaſione, non modò antedictorum cordis Auricularum vaſorum, verùm etiam ipſius Cordis, ut & Arteriæ Magnæ, illiuſque diviſionis, diſtinctam per figuras excudi curares delineationem, hac enim methodo, ſtudio Anatomico incumbentes, ad perfectam cognitionem pervenire poterunt; Nec dubitare auſim, Vir Clariſſ. quin petitionem tam juſtam à Te flagitanti non ſis recuſaturus, quandoquidem certus ſum, Te eruditionem potius promovere, ac in aliis fovere, quàm in Temetipſo admirari velle. Vale Vir Clariſſime, & me, ut ſoles, ama.

T. T.

Dab. Amſtelædami,
IV. Non. Decemb.
M. D. C. XCV.

JOH. GAUBIUS.

FRE-

FREDERICI RUYSCHII

R E S P O N S I O.

Ad Eruditum

Dnum. JOHANNEM GAUBIUM,

Philomedicum, ad Epiſtolam ejus Anatomicam, Problematicam Tertiam.

Ornatiſſime Vir.

IN ultimis & tertiis ad me datis litteris, video, quòd ultra merita laudibus me exornare coneris, id impoſterum parcius, ut fiat, etiam atque etiam rogo: non enim ignoras, uti rectè mones, nihil mihi magis curæ cordique eſſe, quàm eruditionem promovere, ac in iis, qui digni habentur, fovere potius, quàm in me illam admirari, aut tantis, auribus certè mihi ingratis, evehi velim laudibus.

Interim Cordis Auriculas à me nuper in collegio privato demonſtratas, ad incudem hîc à Te revocari, percipio; quæ ne genio ſuo vitali & pabulo fraudentur, peculiaribus arteriis opus habent, ut ſanguis arterioſus requiſita ad nutritionem quantitate ad illas prolaberetur.

Rectè judicas, tale quid à nemine hactenus Anatomicorum fuiſſe demonſtratum; immò mirandum eſt quòd haſce arterias adeò magnas & ſatìs apparentes haud viderit Profeſſor Bidlous, qui publicè gloriatur, ſe hujus noſtræ inventionis, præparandi & conſervandi cadavera, gnarum non ſolummodò, verùm etiam jam ante me eam poſſediſſe: Mirari certè ſubit, quòd figuras illarum arteriarum, quæ hoc noſtro artificio facilè ſeſe videndas exhibent, non viderit, neque Tabulis ſuis inſeri juſſerit. Jure merito mihi filioque artificii hujus inventionem attribuo, & ſi illi ante me innotuit, cur publicè, ſicut ego feci, illud æſtate, & quidem diebus canicularibus, non demonſtravit? Ad artificium hoc requiritur, non ſolùm, ut omnia totius corporis vaſa ſanguiflua, & præſertim arterioſa, nullis, & nequidem illis, quæ per tunicam Oſſicula Auditus inveſtientem ſparguntur exceptis, ſanguine juſta quantitate infarcta, exhibeantur; ſed etiam ut ita rigida ſint, quò corpore humano eximi poſſint cum ſuis ramuſculis; Non ſemel vobis exhibui in collegio privato vaſa ſanguifera per Lienem, Pulmonem, Hepar, & alias partes diſtributa, adeò rigida, rubroque colore perfuſa, ut non ſolùm rami, verùm etiam ramorum ramuſculi minutiſſimi, glanduloſa ſubſtantia exuti & exſiccati, conſpici potuerint, ſuntque dicti ramuſculi adeò ſubtiles, ut nunquam tale quid viderim, vel ab aliis audiverim.

Secundo, requiritur in hoc artificio, ut cadavera temporis ſuc-

 ceſſu

ceſſu ſaturatiorem rubedinem præ ſe ferant, Hoc palam eſt in cadaveribus noſtris præteritô annô à me publicè demonſtratis, quorum alterum abſque pigmento, penicillo, fucove nunc factum eſt multò venuſtius ac rubicundiore colore perfuſum, ac olim.

Tertiò, poſtulatur in eo artificio, ut ejus ope in cadaveribus ita præparatis, & poſt biennium conſervatis, variæ quoque particulæ, immò minutiſſimæ conſpiciantur, quæ aliâs neque in vivo, neque in corpore jamjam denato, videri poſſunt.

Quartò, à contractione rugarum præternaturalium immunia eſſe debent cadavera, arte eâ præparata, & conſervata.

Quintò, qui gnarus eſt dicti artificii, noverit etiam Lymphæductus manifeſtare, idque aliquot poſt mortem annos, ſicuti in collegio privato eos indigitare ſoleo: & quod magis mirandum, dicti Lymphæ ductus, Lymphâ griſeâ turgidi, colorem ultrà biennium conſervarunt, nec eſt cur dubitem quin per ſeculum eundem colorem retenturi ſint, modò cadavera, ut ſoleo, conſerventur.

Sexto, cui notum eſt hoc noſtrum artificium, illi quoque aperitur feneſtra manifeſtandi arteriarum extrema quòd ſcilicet ea in omnibus corporis partibus haud ſint ejuſdem conſtitutionis, neque ubique in corpus reticulare faceſſant; & quòd per conſequens in ſanguinis tranſitu ex arteriis in venas diverſitas quædam exſurgat, prout illa in hac vel illa parte peragitur.

Septimò, ignarus quoque non erit, quid ſint Glandulæ conglobatæ, eaſque neutiquam tales eſſe nexus, quales dicuntur à Neotericis.

Octavo, noverit quoque, aut ſaltem facilè perveniet ad notitiam, quòd nonnullarum arteriarum extremitates fricatione in ſimplici aqua ſint diſſolubiles, recenter quamvis è corpore exemptæ, haſce cum contentis ſi quis pro parenchymate Antiquorum habere velit, non repugno.

Nono, ope hujus inventi manifeſtavi quoque diſcipulis meis, liquorem, ad humectandos oculos deſtinatum, & in tenuiſſimis Palpebrarum vaſculis contentum, ita poſſe condenſari & præcipitari, ut poſt mortem diſtinctiſſimè in conſpectum producatur.

Ejuſmodi Cadaveribus Juvenum, ultra biennium conſervatis, ſi ejus Muſæum inſtructum atque ornatum habet, quare hactenus non expoſuit demonſtranda, ut ego feci præteritis diebus canicularibus?

Artificium hoc noſtrum in tenebris hactenus latuiſſe luce meridianâ

dianâ clarius conſtat, illudque confirmant variorum Anatomicorum figuræ, quæ parcè & frugaliter variis in librorum locis exhibitæ, conſpiciuntur.

Si Deus T. Opt. Max. vitam, valetudinem, ac otium mihi dignabitur largiri, hujus artificii ope plura, Anatomicis hactenus incognita, me in lucem prolaturum ſpero. Sed ut ad viam, unde digreſſus ſum, redeam: Arteriis Cordis ſubſtantiam pervagantibus Coronariarum nomen impoſuerunt Authores, idque meritò, quandoquidem trunculis ſuis ex Aortæ radice, ſupra valvulas ſemilunares oriundæ, Cordis baſin ambiunt; nemo autem hactenus numeroſam earum prolem, divaricationes, ut diſtinctè ſeſe videndas exhibeant, perfectè delineavit (vide Tab. tertiæ fig. 1.) multò minus arterias, per Cordis Auriculas innumeris ramulis ſuperbientes; Hæ autem ab Arteria Coronaria in utroque latere prodeuntes, per Cordis Auriculas quaquaverſum diſſeminantur, dicunturque à me Cordis Arteriæ Auriculares, quarum uſus eſt ſanguinis arterioſi debitam quantitatem auriculis largiri ad nutritionem & calefactionem.

Supradictæ Arteriæ Coronariæ per cordis ſubſtantiam diſſeminatæ non ſolùm Cordi, ut & ejus auriculis ſanguinem impertiunt arterioſum, verùm etiam Tunicis radicis Trunci Aortæ, id quod ab aliis quoque nondum vidi obſervatum, neque delineatum, vid. Tab. 3. fig. 1. Lit. D. quam ut accuratè repræſentarem, haud ſolùm ipſemet delineavi, verùm etiam auxiliares manus ſculptori adhibui, ſicuti quoque feci in præcedente Tabula 2. qua Arteriarum ramuſculi minutiſſimi repræſentantur.

Quòad diviſionem Aortæ in Truncum aſcendentem & deſcendentem, quemadmodum à Clar. Profeſſore Bidloo in Tab. vigeſima tertia repræſentatur, eô pactô me nunquam in corpore humano Aortæ conſtitutionem vidiſſe, neque in præparatis meis extare, rectè notaſti; multò minus memini, me unquam obſervaſſe in corpore humano Arterias Subclavias pari paſſu & æquali ferè capacitate aut diametro emergere, idque è regione, ſicuti in dicti Profeſſoris Bidloi Tabulis repræſentatur: Præterea illud neutiquam convenire, cum figura ab oculatiſſimo Louwero in lucem prodita, palam eſt.

Arteriæ Magnæ, ſeu Aortæ, truncus è ſiniſtro cordis ſinu prodiens, ſurſum quidem vergit, ſtatim verò arcuatus deorſum reflectitur, nomenque mutans, dicitur Truncus Aortæ deſcendens; in ea incurvatione, Aorta ramos aliquot largitur partibus ſupra Cor

ſitis, & præſertim Subclavios Carotidesque, & quod notandum, in dextro latere ut plurimùm, ſi non ſemper, arteria carotis & ſubclavia ſibi invicem aliquantô ſpatiô ad exortum in unum coalitæ ſunt, ſecus ac in latere ſiniſtro, ubi ſeorſùm ex Aorta ut plurimùm prodeunt, quemadmodum Tabulæ tertiæ figura ſecunda indigitat.

Ita ut Aorta propriè in duos Truncos à natura haud ſit diviſa, unus enim idemque eſt Truncus aſcendens & deſcendens: Siquis tamen hanc Aortam, quatenus aſcendit, aſcendentem, & quatenus deſcendit, deſcendentem nominare velit, non renuam; neutiquam verò eam in duas partes ità ſeparatam atque diviſam offendi in homine, ut altera pars aſcendat, altera deſcendat, quemadmodum in figuris variorum authorum repræſentatur; Hiſce benè conſideratis, conſtabit partes ſupra Cor ſitas, non magis ditatas eſſe arteriis oriundis è trunco aſcendente quàm deſcendente, nam inter aſcenſum & deſcenſum largitur Aorta, ut dixi, arterias ſubclavias & carotides, vide tabulæ tertiæ fig. 2.

Hiſce petitioni Tuæ me ſatis feciſſe reor, & ſic finem, ob temporis penuriam, imponere cogor; maneo interim Or: Vir toto pectore

Totus Tuus

FREDERICUS RUYSCHIUS.

Dab. Amſtelædami,
10. Decemb.
1695.

Fig. 1.

Fig. 3.

Fig. 2.

TABULA hæc tertia tres exhibet Figuras, quarum prima radicem Aortæ cum ſuis ramificationibus per Cordis humani ſubſtantiam ejuſque Auriculas, nec non per Tunicas Aortæ diſſeminatis, continet.

Secunda autem demonſtrat Cor Pueri cum annexis vaſorum Truncis; eſtque hæc figura facta ad objectum à biennio denatum & tam nitidè præparatum atque induratum, ut omnia ferè vaſa arterioſa cum ſuis ramificationibus, quæ ſupra Cordis dorſum exſpatiantur, conſpici poſſint.

Tertia demum Aortæ Truncum, cum abſciſſis ramis, idque è corpore hominis adulti, indigitat.

FIGURÆ PRIMÆ EXPLANATIO.

A. Radix Trunci Aortæ, è cujus utroque latere emergunt

B. B. Arteriæ Coronariæ.

C. C. Arteriæ per Cordis Auriculas excurrentes.

D. Ramuſculi arterioſi ex Arteria Coronaria oriundi, & per tunicas radicis Aortæ diſſeminati.

E. E. E. Arteriæ numeroſiſſima prole per Cordis ſubſtantiam diſperſæ.

F. F. Trunci Arteriarum coronariarum abſciſſi, ac pro Cordis poſtica parte deſtinati.

FIGURÆ SECUNDÆ INDIGITATIO.

A. Cor Pueri, decem circiter annorum.

B. B. Arteriæ per cordis ſubſtantiam diſſeminatæ.

C. Auricula cordis dextra.

D. Truncus Aortæ, è ſiniſtro Cordis ſinu emergens, & aſſurgens.

E. Truncus Aortæ deſcendens.

F. Arteria Subclavia dextra, Carotidi dextræ aliquantô ſpatiô unita.

G. Arteria ſubclavia ſiniſtra, Arteriæ Cervicali copulata, eſtque hæc præcedente diametro minor.

H. H. Utraque Arteria Carotis.

I. Arteria Cervicalis ſiniſtra.

K. Arteriolæ ex Arteria Coronaria oriundæ tunicis radicis Aortæ proſpicientes.

L. Truncus venæ Cavæ aſcendens.

M. Truncus venæ Cavæ deſcendens.

N. Arteriæ per Cordis auriculam dextram diſtributæ, atque ex Arteria Coronaria oriundæ.

O. Radix arteriæ Pulmonalis, è dextro Cordis Thalamo prodiens.

P. P. Arteriolæ ab arteriis mammariis internis ortæ, & per tunicas Aortæ diſtributæ.

Notandum interim omnes dictas arterias productiores eſſe, quàm hic repræſentantur; ſunt enim abſciſſæ, ità ut tantum eorum exortus hic indigitetur.

FIGURÆ TERTIÆ EXPLICATIO.

A. Truncus Aortæ hominis adulti.

B. Arteriæ Subclaviæ dextræ ramus, è quo arteria carotis dextra emergit Lit. C. notata.

D. Arteria Carotis lateris ſiniſtri.

E. Arteria ſubclavia ſiniſtra.

F. Rami arterioſi ex arteria coronaria orti.